

enim est quo profertur ab ore loquentis, quippe prius quam profertur, nihil est, dum autem profertur, iam esse desinit. Nihil ergo est in se, sed quædam emanatio producentis. Ita Ioannes se nihil esse in se confessus est, sed tantum aliquod Dei conferuentis, & producentis, signum aliquod, & factura de se tendens ad nihilum.

Quomodo humilitas accquiri potest.

Ecce humilitatem præparantis viâ domini, hunc imitemur si dominum habitatorem nostrum desideramus. Fons est dominus Iesus, ex corde pater non æternaliter manans, non ascendit per môtus, & colles, sed conualles quærit. Per medium montium pertransibunt aque, ait propheta. Et alius. Omnis vallis implebitur, & omnis mons, & collis humiliabitur, & sic videbit omnis caro salutariæ Dei. Hinc per Esaiam ait dominus Esa. vlt. Ad quem respiciam nisi ad paupericulum & contritû spiritû, & treme mentem sermones meos? Paupericulum pro humili ponitur, secûdum aliam translationem. Nam paupertas spiritus humilitas est, secûdum Aug. de verbis domini Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam 1. Petri. 5. Studeamus ergo charissimi corde humiliari, quia sine humilitate, virtus nulla est, sine humilitate contrariè, non contradicitoriè. De humilitate vide in epistolarum Augustini, epistola. 111. Q. Item epistola. 56. H. Esti apparet, quando maior apparet, tantò piculosior, quoniam quo maius bonum sibi quis attribuit, tantò magis Deum, quod Dei est usurpando blasphematur. Vnde pulchrè ad propositum beatus Grego. in fine homil. hodiernæ loquitur. Et si qualibet bona adsint opera, nulla sunt nisi ex humilitate condiantur. Miranda quippe actio cum elatione non eleuat, sed grauatur. Qui enim sine humilitate virtutes congregat, quasi in vento puluerem portat, & vnde aliquid ferre cernitur, inde deterius cecatur. Hæc Greg. Et Bern. serm. 34. de diuersis de virtute fortitudinis, ait Magna virtus humilitas, sine cuius obtentu, virtus fortitudinis non solum vir-

tus non fit, sed in superbiæ virum erûpit. Quod de fortitudine dicitur, simpliciter in aliis virtutibus locum habet. Ecce quomodo miranda opera, & virtutes, quo maiores apparent, tantò magis desiciunt, ac condemnant si careant humilitate.

Sed quæris: Quomodo hanc acquirere valebimus? Responso. Sanctorum exemplis & patrum doctrinis hanc acquirere possumus. Sanctorum exempla præcipua humilitate pollebunt, vtriusq; testamenti scripturis inseruntur, quorum quædam colligit beatus Greg. homil. 8. super Ezech. s. Abrazæ Moyse, Esaiæ, Hieremias, Danielis, Iob. Et in præsentis homilia David, ostendens quemadmodum sancta animalia ad vocem supra firmamentum dimittunt pennas suas. Sed fortiora humilitatis exempla Ioannes nobis ostendit. Magis verò virgo intemerata. Super omnia autem Christus. Propter quod singulariter ad humilitatis suæ imitationem nos hortatur Matth. 11. di. Discite à me quia mitis sum, & humilis corde. Dignum siquidem, vt dum tantorum humilitatem agnoscimus, nos indigni de nostra superbia confundamur. Vnde Greg. in homilia hodiernæ. Si sancti inquit cum fortia agunt de semetipsis vilia sentiunt, quid in sua excusatione dicturi sunt, qui sine virtutis opere intumescent? Promouent etiam ad humilitatis acquisitionem patrum doctrinæ, quæ licet plurimæ sint & vtilis. vt q̄ oculus considerationis dirigi debet ad sua infirma, ac defectus in-existentes tam naturales, quam morales, tam corporales, quam spirituales, ad aliorum bona, & virtutes nobis deficientes, ad profunditatem abyssus diuinorum iudiciorum. Propter quam ignoramus an opera nostra, de quibus extollimur, sint apud Deum placetia, vel reproba. Ad incertitudinem euentuum futurorum propter quam homo nescit an odio, an amore Dei dignus sit, eo q̄ omnia in futurum referuntur incerta.

Sed hæc omnium maxima est, & facile